

НОВИНКИ
з
ПАНСІОНУ
ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

ч. 29

ОСІНЬ 1979

1.

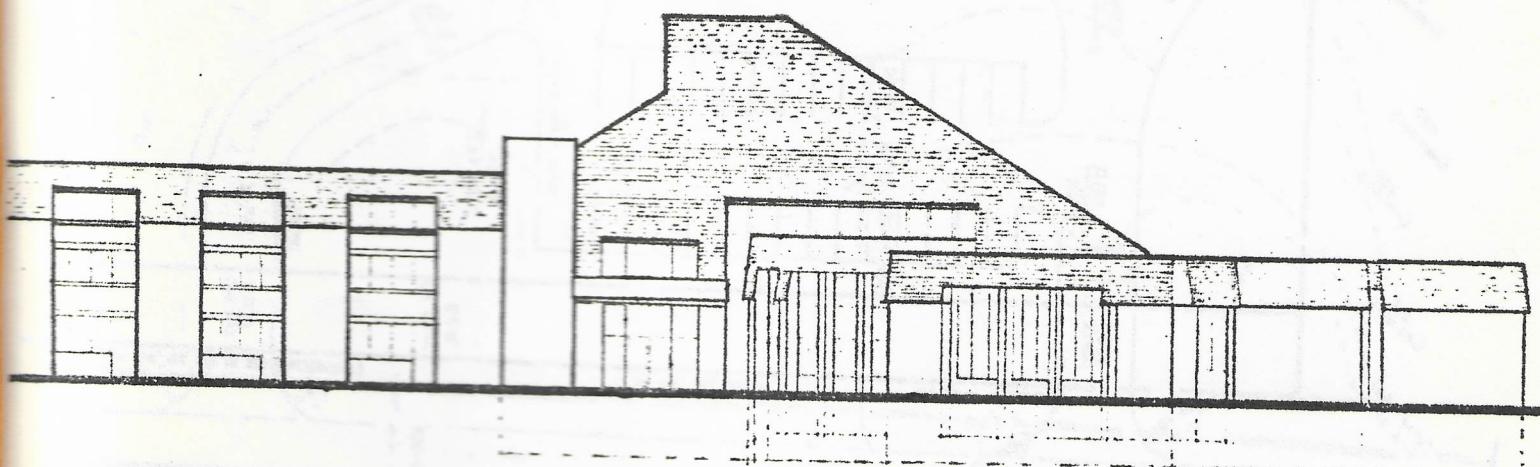
В СПРАВІ БУДОВИ НОВИХ ПРИМІЩЕНЬ ПАНСІОНУ

В ОСТАННЬОМУ ЧИСЛІ НАШОГО ЖУРНАЛУ МИ ПОДАВАЛИ КОМУНИКАТ І РИСУНКИ ПРО БУДОВУ НОВОГО ПАНСІОНУ, А ТЕПЕР ПОДАЄМО ПРОЕКТ-РИСУНКИ ВИГЛЯДУ БУДИНКУ І РОЗМІЩЕННЯ НА ПЛОЩІ.

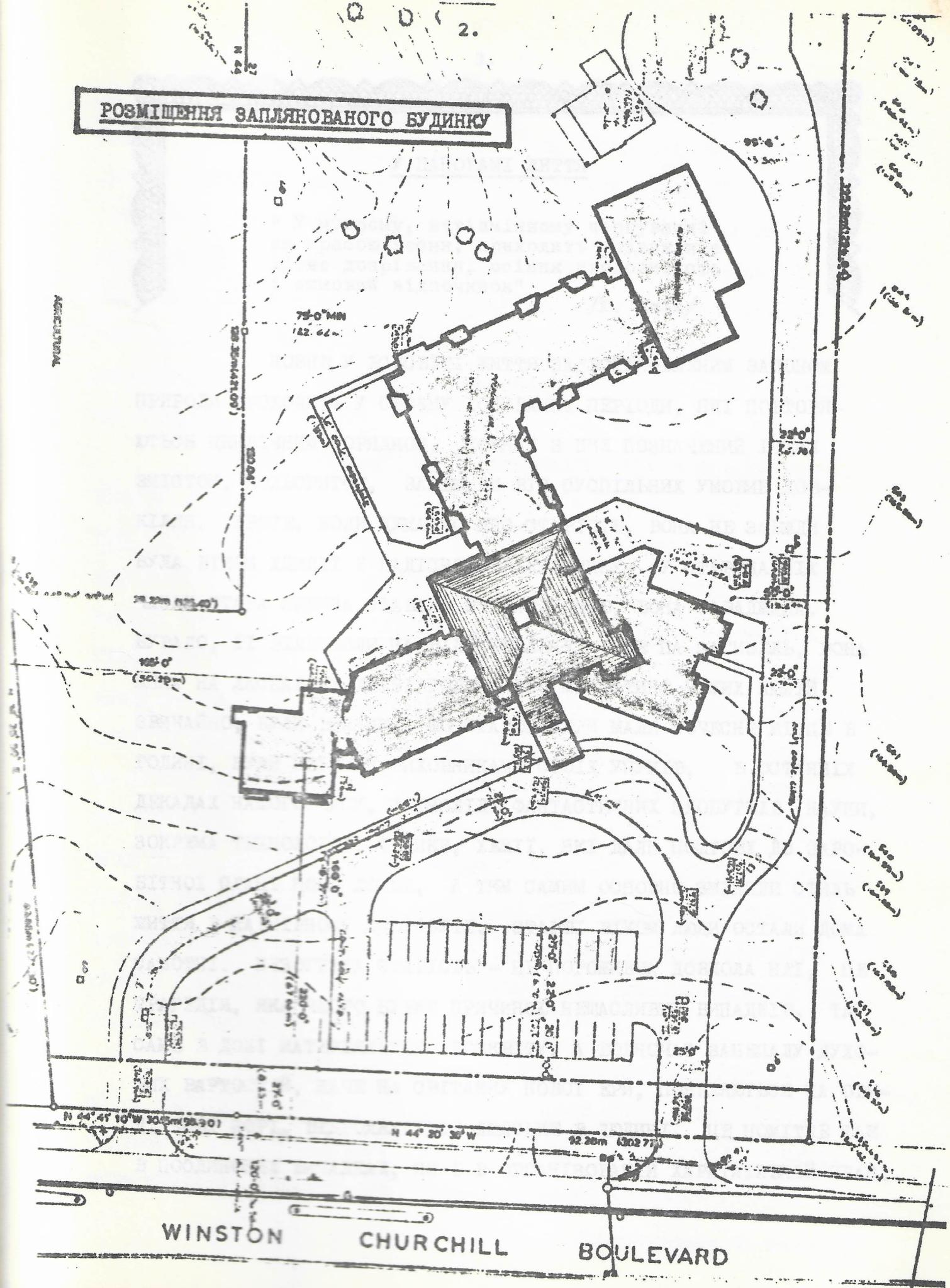
ПІСЛЯ ОТРИМАНЬ ЗАСАДНИХ ПОЗВОЛЕнь ЗДАВАЛОСЯ, що ПІДГОТОВКА ПЛАНІВ НЕ БУДЕ ТРИВАТИ ТАК ДОВГО, ТА ВИМОГИ УРЯДОВИХ ЧИННИКІВ СПОВІЛЬНИЛИ НАШЕ ТЕМПО І ТОМУ ВАЖКО СКАЗАТИ, ЧИ НАПЕВНО РОЗПІЧНЕТЬСЯ БУДОВА ТАК, ЯК ЗАПЛЯНОВАНО, ТОБТО ЦІЄТ ЩЕ ОСЕНІ. ТОМУ, що ЦЕ є ВЕЛИКИЙ І ДУЖЕ ПОВАЖНИЙ ПРОЕКТ, ТОМУ ТО ОЧЕВИДНО І БІЛЬШЕ З НИМ РІЗНОРОДНИХ УСКЛАДНЕНЬ.

УПРАВА Т-ВА УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ
ДЛЯ СТАРШИХ.

ФРАГМЕНТ ВИГЛЯДУ ЗАПЛЯНОВАНОГО БУДИНКУ

РОЗМІЩЕННЯ ЗАПЛЯНОВАНОГО БУДИНКУ

У ПАНОРАМІ ЖИТЯ

"У мудрому, невідмінному чергуванні за красою весни, приходить розважливе літнє дозрівання, осіння плодовитість і зимовий відпочинок"

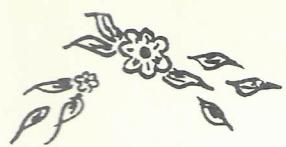
/Ю. Клен/

КОЖНЕ У ВСЕСВІТІ ЖИТЯ ЗА ВСТАНОВЛЕНИМ ЗАКОНОМ ПРИРОДИ ПРОХОДИТЬ У СВОЕМУ ІСНУВАННІ ПЕРІОДИ, ЯКІ ПОВТОРЯЮТЬСЯ ЦИКЛІЧНИМ ПОРЯДКОМ. КОЖНИЙ З НІХ ПОЗНАЧЕНИЙ ІНШИМ ЗМІСТОМ, КОЛЬОРІТОМ, ЗАЛЕЖНИМ ВІД СУСПІЛЬНИХ УМОВИН ДОВКІЛЛЯ. ПРОТЕ, КОЛИ ДУМАЄМО ПРО СТАРІСТЬ, ВОНА НЕ ЗАВЖДИ БУЛА ВІКОМ ІДИЛІЇ І РАДІСНОГО ВІДПОЧИНКУ. У СТАРОДАВНИХ ЧАСАХ СТАРА ЛЮДИНА СТАВАЛА БЕЗВАРТІСНОЮ, ВОНА ЗАВАДЖАЛА. БУВАЛО, ЇЇ ВІДВОДИЛИ НА ВІДОКРЕМЛЕНЕ МІСЦЕ НА ЗАГИБЕЛЬ, ВОНА ЖИЛА НА ЛАСКАВОМУ ХЛІБІ РОДИНИ АБО МИЛОСТИНІ ЧУЖИХ ЛЮДЕЙ. ЗВИЧАЙНО, БУЛИ ВИПАДКИ, ЩО СТАРШІ ЛЮДИ МАЛИ ПОЧЕСНЕ МІСЦЕ В РОДИНІ, БУЛИ ПЕРШими ВИХОВНИКАМИ СВОЇХ УНУКІВ. В ОСТАННІХ ДЕКАДАХ НАШОГО ЧАСУ, У ВИСЛІДІ ФАНТАСТИЧНИХ ЗДОБУТКІВ НАУКИ, ЗОКРЕМА ТЕХНОЛОГІЇ, ФІЗИКИ, ХЕМІЇ, ЯКІ ДАЛИ ПОШТОВХ ДО ЗАРОБІТНОЇ ПРАЦІ ПОЗА ДОМОМ, А ТИМ САМIM ОСНОВНО ЗМІНИЛИ СТИЛЬ ЖИТЯ В НАДМІРНОМУ ДОБРОБУТІ, СТАРШІ ВІКОМ ЛЮДИ ОСТАЛИ ДОМА САМОТНІ. НЕЗОГРІТА СТАРІСТЬ - ЦЕ ПОРОЖНЕЧА ДОВКОЛА НЕЇ, ЦЕ ТРАГЕДІЯ, ЯКА ЧАСТО БУВАЄ ПРИЧИНОЮ НЕЩАСЛИВИХ ВИПАДКІВ. ТА САМЕ В ДОБІ МАТЕРІЯЛЬНОГО РОЗКВІТУ, А ВОДНОЧАС ЗАНЕПАДУ ДУХОВИХ ВАРТОСТЕЙ, НАЧЕ НА СВІТАНКУ НОВОЇ ЕРИ, ПОЯВЛЯЮТЬСЯ НА ОВІДІ НОВІ ЗОРІ, ВІДРОДЖУЄТЬСЯ ЛЮДСЬКЕ В ЛЮДИНІ. ЦЕ ПОМІТНЕ ТАК В ПООДИНОКИХ ВИПАДКАХ, ЯК І В ОРГАНІЗОВАНІЙ ХАРИТАТИВНІЙ ПРАЦІ.

МАБУТЬ, НАЙКРАЩЕ У СВІТІ ЗОРГАНІЗОВАНА ОПІКА НАД СТАРШИМИ ЛЮДЬМИ ОХОПЛЕНА ШИРОКОЮ МЕРЕЖЕЮ ІНСТИТУЦІЙ В КАНАДІ. ДЛЯ СЕНЬОРІВ ПОБУДОВАНО МОДЕРНО ВЛАШТОВАНІ ДОМИ, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ФІЗИЧНІ І ДУХОВІ ПОТРЕБИ ЖИТЕЛІВ, ЯКІ ДАЮТЬ МОЖЛИВОСТІ ВИПОВНИТИ ЖИТТЯ НОВИМ ЗМІСТОМ. ПЕНСІЙНИЙ ВІК МОЖЕ СТАТИ ПОЧАТКОМ НОВОГО ЖИТТЯ, БО СТАРІСТЬ НЕ ОЦІНЮЄТЬСЯ ВІКОМ, АЛЕ АКТИВНИМ ЖИТТЯМ. ТОДІ "ХОЧА СНІГ ВЖЕ НА СКРОНЯХ - ТО ДО ЗИМИ ЩЕ ДАЛЕКО".

ОДНИМ З КРАЩИХ ДОМІВ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ В КАНАДІ, ЦЕ УКРАЇНСЬКИЙ "ПАНСІОН ІМ. ІВАНА ФРАНКА" В ТОРОНТО, ПІД КЕРУВАННЯМ ПАНІ ЕВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК. ТУТ ПОСТІЙНО ПРАЦЮЮТЬ ПРОФЕСІЙНІ МЕД-СЕСТРИ ЗА ВКАЗІВКАМИ ЛІКАРІВ, ТА ФІЗИЧНІ ПРАЦІВНИКИ. У НАШОМУ ПАНСІОНІ ВІДБУВАЮТЬ ПРАКТИКУ СТУДЕНТИ, ЯКІ СТУДІЮТЬ СУСПІЛЬНІ НАУКИ. В ПРОГРАМІ є ЩОДЕННІ ФІЗИЧНІ ЗАЙНЯТТЯ, ЧАСТО ДОЗВІЛЛЯ СЕРЕД ПРИРОДИ, БІБЛІОТЕКА, ЧАСОПИСИ, ЖУРНАЛИ, СИЛАМИ ЖИТЕЛІВ ВЛАШТОВУЮТЬСЯ РОЗВАГОВІ ТА КУЛЬТУРНІ ІМПРЕЗИ, ТОЩО. НА СПИСКУ КАНДИДАТІВ НА ПОСТІЙНИХ ЖИТЕЛІВ В ПАНСІОНІ є ПОНАД 400 ПРІЗВИЩ. ВСІ ВОНИ ЧЕКАЮТЬ, КОЛИ ПРИЙДЕ НА НІХ ЧЕРГА І БУДЕ МІСЦЕ ДЛЯ НІХ В УКРАЇНСЬКУМУ СЕРЕДОВИЩІ, ДЕ ГОМОНИТЬ УКРАЇНСЬКА МОВА, ДЕ ВІДПРАВЛЯЮТЬСЯ РІДНІ БОГОСЛУЖЕННЯ, ОБРЯДОВІ І НАЦІОНАЛЬНІ СВЯТКУВАННЯ. ВИНИКАЄ НЕОБХІДНА ПОТРЕБА БУДУВАТИ ТРЕТИЙ ДІМ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНЕРІВ, НА ВЛАСНІЙ ПЛОЩІ В МІСЦІАГА, НЕДАЛЕКО ТОРОНТО.

У ЧИСЛІ ПОСТІЙНИХ РІЗНОРІДНИХ СВЯТКУВАНЬ В НАШОМУ ДОМІ, У МОЛОДУ ТРАДИЦІЮ УВІЙШОВ ЗВИЧАЙ ВІДЗНАЧАТИ "ТИЖДЕНЬ ПОШАНИ СТАРШИМИ" В ДНЯХ ВІД 18-24 ЧЕРВНЯ. У ТОЙ ЧАС ВСІ НАШІ КІМНАТИ БУЛИ ПРИБРАНІ КВІТАМИ, НА СТОЛАХ В ІДАЛЬНІ ВСМІХАЛИСЬ РАННІ

5.

Фрагменти з "Тижня Помочі Старшим"

Пікнік на терасі Пансіону

ОВОЧІ НАШОГО САДУ. ТЕПЛИМИ, ЩИРIMI СЛОВAMI, ПОВNIMI ЗМІСТУ I ПОШАНИ, ПРИВІТАЛА НАС ДИРЕКТОРКА ПАНІ ЕВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК. ВОНА ПОБАЖАЛА НАМ ЗДОРОВОГО ДОВГОЛІТТЯ, В ЯКОМУ МОЖНА ВІДКРИТИ НОВІ ТАЛАНТИ, МОЖНА МАТИ СВОЮ РОМАНТИКУ. НАСТРІЙ БУВ ПРИЄМНО ПІДНЕСЕНИЙ, НА НЕ ОДНОМУ В'ЯЛОМУ ОБЛИЧЧІ ЗАЯСНІЛА ТЕПЛА УСМІШКА. В ТАКОМУ ДУСІ ПРОХОДИЛА ПРОГРАМА ТИЖНЯ.

ПРИ ДОПОМОЗІ СРІБНОГО ЕКРАНУ МИ ВІДБУЛИ ЦІКАВУ I ПОВЧАЛЬНУ ПОДОРОЖ ПО КАНАДІ. ПІЗНАЛИ ЇЇ З ІСТОРИЧНОЇ ПЕРСПЕКТИВИ ВІД ПІОНЕРСЬКИХ ЧАСІВ, В ЕКОНОМІЧНОМУ, КУЛЬТУРНОМУ I ТЕХНІЧНОМУ ЗРОСТАННІ. МИ ВІДВІДАЛИ ВСІ ПРОВІНЦІЇ, ПІЗНАЛИ ЇХ СТОЛИЦІ, ОСОБЛИВО ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ. КАНАДА - ЦЕ ВЕЛИКА ПРЕКРАСНА КРАЇНА, МАє НЕВИЧЕРПНІ МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ В МАЙБУТНЬОМУ. ПІЗНАЛИ МИ ТЕЖ МАЛЯРА ВАСИЛЯ КУРИЛІКА, СЕРІЮ ЙОГО МАЛЮНКІВ, ЯКИХ ТЕМОЮ БУЛО ЙОГО ДИТИНСТВО НА ПРЕРІЯХ ЗАХІДНОЇ КАНАДИ СЕРЕД МАЛЬОВНИЧИХ КРАСВИДІВ. ВСІ ПОЯСНЕННЯ ДАВАВ ДИКТОР УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.

МАБУТЬ НАЙБЛИЖЧИЙ НАШОМУ СЕРЦЮ БУВ ВИЯВ ПОШАНИ НАШИХ НАЙМЕНШИХ ДІТОЧКОК З ДИТЯЧОГО САДОЧКА ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЙОСАФАТА В ТОРОНТО. ПРИЇХАЛО ЇХ 45, АВТОВУСАМИ ПІД ОПІКОЮ ВЧИТЕЛЬОК ПАНІ ЛЕШИШИН I ПАНІ КОСТЕЦЬКОЇ. ВСІ ДІТИ БУЛИ ВБРАНІ В УКРАЇНСЬКУ НОШУ, ПРИВІТАЛИ НАС ВЕЛИКОЮ КИТИЦЕЮ КВІТІВ I ПОЧАЛИ СВОЮ ПРОГРАМУ ПІСНЕЮ-МОЛІТВОЮ. А ДАЛІ СПІВАЛИ ПІСЕНЬКИ ЗІ СВОГО БАГАТОГО, РІЗНОРІДНОГО РЕПЕРТУАРУ. БУЛИ ТЕЖ ВИКОНАНІ ПО-МИСТЕЦЬКИ СОЛЬОВІ ПАРТИЇ з ОПЕРЕТИ "КОЗА ДЕРЕЗА" I "ЛІСИЧКИ-СЕСТРИЧКИ". ДІТИ СПІВАЛИ НАЧЕ ПТАШКИ НА ВЕСНІ, БУЛИ СВОБІДНІ I ЧАРІВНІ, ЩО ВИКЛИКАЛО В БАГАТЬОХ З НАС СЛЬОЗИ ЗВОРУШЕННЯ. ЦЕЙ УСПІХ ДИТЯЧОГО

ПРИЛЮДНОГО ВИСТУПУ є ВІСЛІДОМ ДОВГОЛІТНЬОЇ ПРАЦІ ВЧИТЕЛЬКИ ПАНІ ЛЕШІШИН, ЯКА ЗНАЄ СКЛАДНУ ДИТЯЧУ ДУШУ, ЇЇ ПОТРЕБИ І ЗНАЄ ОБСТАВИНИ, СЕРЕД ЯКИХ ЖИВУТЬ СЬОГОДНІ НАШІ ДІТИ.

ЩОБ НАМ ПРИГАДАТИ ДНІ МОЛОДОСТІ, ЮНІ ДНІ, ВЛАШТОВАНО ПРИ ЗВУКАХ МУЗИКИ І ТАНЦІВ ДВА ПІКНІКИ. ОДИН НА ТЕРАСІ НАШОГО ДОМУ, ДЕ СТОЯЛИ ПРИЛАВКИ З РІЗНОРІДНИМИ ХАРЧАМИ І ЛЕГКИМИ НАПИТКАМИ, ПІД НАЗВАМИ ЛЬВІВ, КАРПАТИ, ЧОРНЕ МОРЕ І ТОРОНТО. БУЛИ ВИГРАШІ НА "КОЛІ ШАСТЯ", БІНГО, І Т.П. РОЗВАГИ. АТРАКЦІЄЮ ТІСІУ ПРОГРАМИ БУЛА ГРУПА ТАНЦЮРИСТІВ-СТУДЕНТІВ, ЯКІ В НАС ПРАЦЮЮТЬ, ПІД ПРОВОДОМ ЮРИ НОВИЦЬКОГО І ЙОГО КОЛЕГИ ПО ФАХУ Б. ПАВИЧА ТА МУЗИКАНТІВ В. ЖИЖЕЛІ, В. І А. СОБЧАКІВ. ТАНЦЮВАЛИ МАЙЖЕ ПРОФЕСІЙНО БЕЗ АКРОБАТИКИ, ХОЧА ЦЕ БУЛИ У БІЛЫОСТІ ПОЧАТКІВЦІ. ПОМАГАЛА ЇМ У ПЕРЕРВАХ ЛЕГКИМ ДОТЕПОМ ПАНІ Е. ПАСТЕРНАК. У ЦІЛОМУ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ НАСТРІЙ БУВ НАСТІЛЬКИ ЗАХОПЛЮЮЧИЙ, ЩО ВОНА САМА ПІШЛА У СОЛЬОВІЙ СЦЕНІЧНИЙ ТАНЦЬ. ОПЛЕСКАМ НЕ БУЛО КІНЦЯ.

Студенти-танцюристи під час виступу
з нагоди "Тижня Помані Старшим"

ДРУГИЙ ПІКНІК ТІЗ ЩЕ БІЛЬШ РІЗНОМАНІТНОЮ ПРОГРАМОЮ БУВ НА НАШОМУ ХУТОРІ В МІССІССАГА. ЦЕ БУВ СПРАВЖНІЙ ФЕСТИВАЛЬ СЕРЕД КВІТУЧИХ ДЕРЕВ, СВІЖОЇ ЗЕЛЕНІ, "ВОДОГРАЮ МОЛОДОСТИ", І СТАВКУ З КАЧКАМИ, ЯКІ ЗДИВОВАНО ВІТАЛИ НАС СВОІМ СПІВУЧИМ "КВА-КВА-КВА". А КОЛИ ЗАГРАЛА МУЗИКА, ЯК ВДАРИЛИ БАРАБАНИ, ТО В КОГО БУЛИ ЩЕ ЖИВІ НОГИ, ВІДКИНУЛИ ПАЛИЦІ, "ВОКЕРИ" - МИЛІЦІ І ПІШЛИ В ТАНOK. ТАНЦЮВАЛИ, ТАНЦЮВАЛИ АЖ ВСІ ДОШКУЛЬНІ КОМАХИ ПОВТІКАЛИ, ТРОХИ КОСТРУБАТО, АЛЕ ЗАТЕ ЗАВЗЯТО. ДЕСЬ УЗЯВСЯ ГОРИЛЯ /СТУДЕНТ Б. ПАВИЧ/, А ШО НЕ БУЛО ЙОМУ МІСЦЯ МІЖ ЛЮДЬМИ, ВІН ВІЛІЗ НА КРИШУ ГАРАЖУ І ТАМ ПОПИСУВАВСЯ СВОЇМИ ТАНЦЮВАЛЬНИМИ СТРИБКАМИ. І ЩЕ ОДИН ГІСТЬ НЕСПОДІВАНО ПОЯВИВСЯ СЕРЕД НАШОЇ ГРОМАДИ. ЦЕ ЦИГАНКА З ВИДУ ПОДІВНА ДО МАДЯРКИ З БУДАПЕШТУ АЛЕ ВОРОЖИЛА ПО-УКРАЇНСЬКОМУ /ПАНІ Г. ХОТИНЕЦЬКА/. ВОНА НЕ ВГАДУВАЛА НІЧОГО В МАЙБУТНЬОМУ, ЗАТЕ ГОВОРИЛА ПРО НАШЕ ЩОДЕННЕ, НА ЗРАЗОК ТИХ СЕКРЕТНИХ БАЛАЧОК, що У ПІДВЕЧІРНЮ ГОДИНУ ВЕДУТЬСЯ ПО ТЕЛЕФОНАХ п. н. "ТІЛЬКИ МІЖ НАМИ".

"Танцювали, танцювали, аж всі дошкульні комахи повтікали..."

ПОГОДА ДОПИСАЛА І МИ ПРОВЕЛИ КІЛЬКА ГОДИН СЕРЕД КРАСИ ПРИРОДИ І ЖАРТІВЛИВОГО ГАМОРУ. НАГЛО ЗІРВАВСЯ БУРЕВІЙНИЙ ВІТЕР, НАГАНЯВ ЗЛОВІЩІ ХМАРИ І МИ МУСІЛИ ВЕРТАТИСЯ АВТАМИ-АВТОБУСАМИ ДОМІВ. ТОГО ВЕЧОРА ТІЛЬКИ Й ВЕЛИСЬ РОЗМОВИ ПРО НЕЗВИЧАЙНО ВДАЛИЙ ПІКНІК, ЯКИЙ РОЗВІЯВ НАШІ БУДЕННІ ДУМКИ, А ПОВЕРНУВ КОЛЕСО У МИNUЛЕ, КОЛИ МИ ЩЕ РУКАМИ СЯГАЛИ ПО ЗОРІ. МИ ВІДЧУЛИ ВДЯЧНІСТЬ ДЛЯ "НАШОЇ ПАНІ", ЯК МИ ПАНІ ПАСТЕРНАК ЗВИЧАЙНО У ЩОДЕННІЙ РОЗМОВІ НАЗИВАЄМО. МИ ЩАСЛИВІ, що живемо в ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА, ДЕ НАХОДИМО ПОМОЧ І РОЗРАДУ ЗАВДЯКИ НЕВСИПУЩІЙ, САМОВІДДАНІЙ ПРАЦІ ПАНІ ЕВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК, ЯКА СТАРАЄТЬСЯ, щоб ми почувались як в РІДНІЙ ХАТІ, де "НЕМАЄ СТАРОСТИ - А є РУХ І ЖИТТЯ". У НЕДІЛЮ, ДНЯ 25 ЧЕРВНЯ Ц.Р. ВІДПРАВИВ О. МІТР. П. ХОМИН В НАШІЙ КАПЛИЦІ СЛУЖБУ БОЖУ В НАМІРЕННЯ ЗДОРОВ'Я ЖИТЕЛІВ І ВСІ ЗАСПІВАЛИ "МНОГАЯ ЛІТА".

СЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО ВСІМ, ХТО ПРИЧИНИВСЯ ДО ВЛАШТУВАННЯ "ТИЖНЯ ПОШАНИ СТАРШИМ", ЗОКРЕМА НАШІЙ ПАНІ, ЧЛЕНАМ "КОМІТЕТУ ПАНЬ" ТА ПРАЦІВНИКАМ, ЯКІ ЗАВЖДИ ГОТОВІ ДОПОМОГТИ НАМ В ПРИГОДІ І ПОМОЧІ. ХАЙ БОГ БЛАГОСЛОВИТЬ ВСІМ ДОБРОМ.

М. Пастернакова

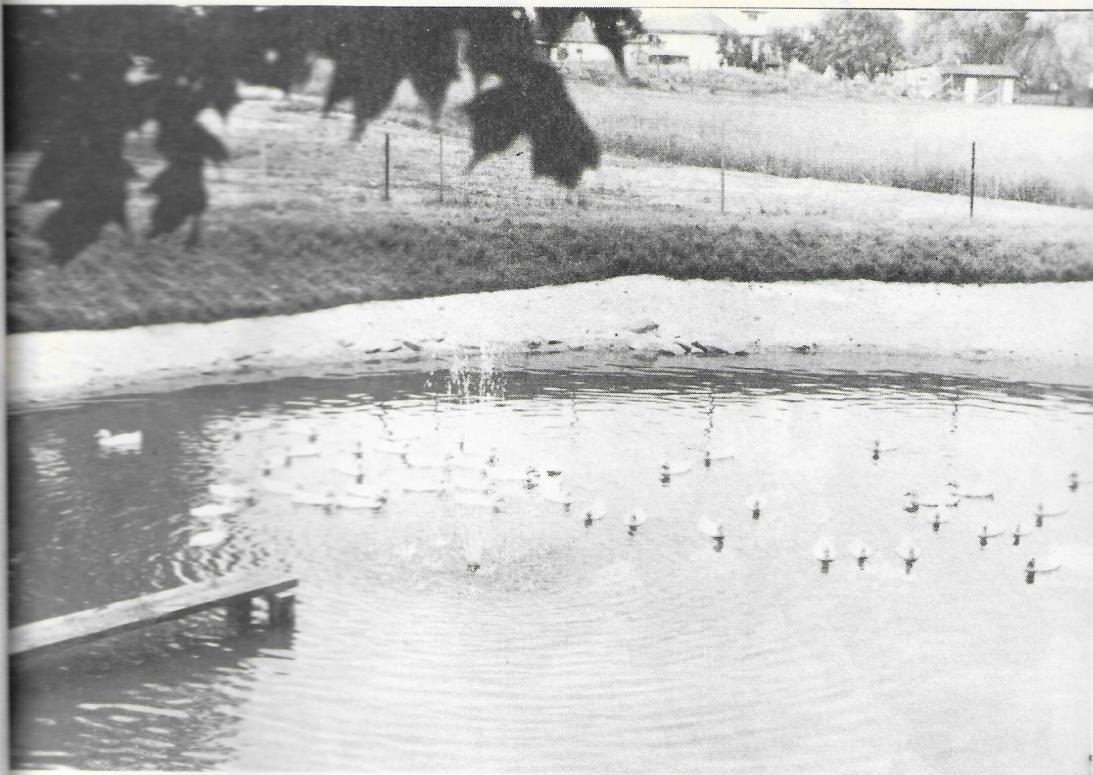

"Циганка з виду по-дібна до мадярки з Будапешту, але говорила по-українському..."

Фрагменти з пікніку на хуторі

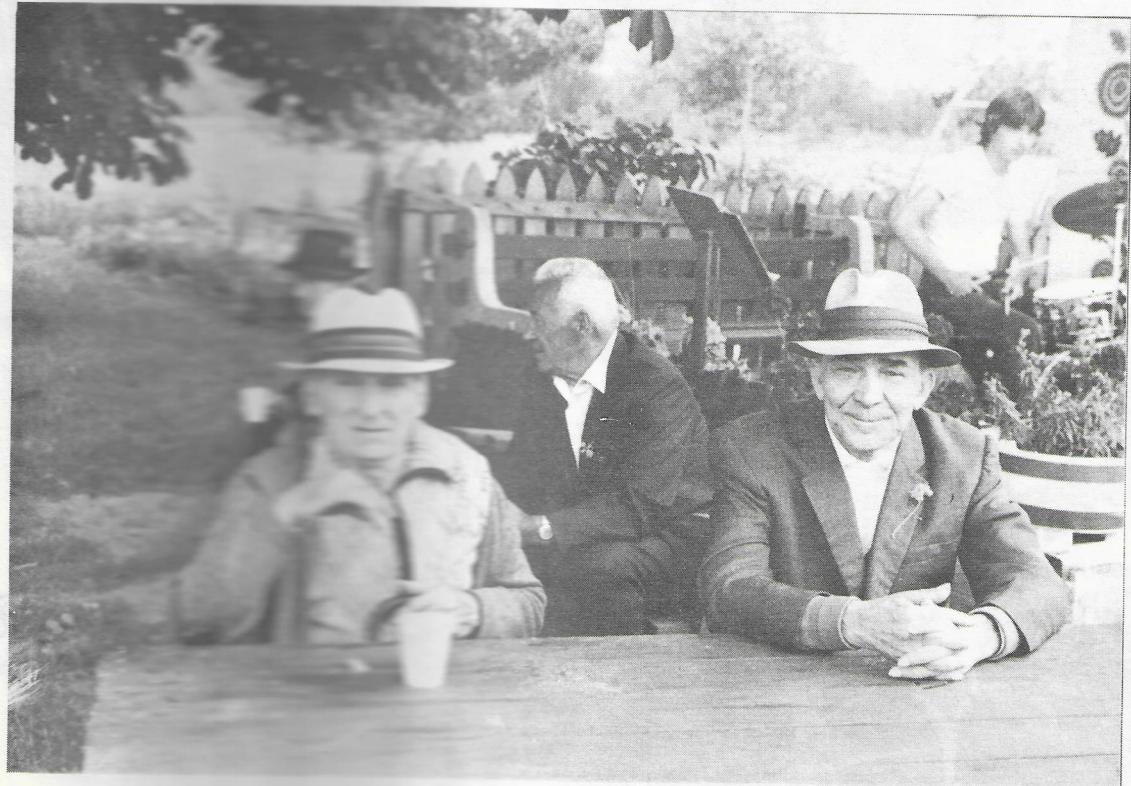

Качечий стадион в Кутори
Пансионет в деревне

Домік - відпочинок на хуторі

14.

"Літній пікнік"
СІРІЯ ФОТОГРАФІЙ

Фрагменти з Пікніку

Подаємо вирізок з англомовного тижневника "Etobicoke Guardian" з дня 10-го жовтня ц.р. п.н. "УКРАЇНКИ ПРАЦЯ ВІШАНОВАНА", в якому описані деякі осяги й заслуги Директорки нашого Пансіону, Пані Е. Пастернак. Гарно, що чужомовна преса цікавиться і подає до відома про осягнення українки - оцінюючи їх навіть часом і більше, як деякі з наших громадян-українців.

Ред-Колегія

A6 — The Lakeshore Advertiser/The Etobicoke Guardian, Wednesday, October 10, 1979

STAFF PHOTO

Eugenia Pasternak, administrator at the Ivan Franko Home for the Aged on Royal York Rd., was recently honored with life membership in the American

Biographical Institute, in Raleigh, North Carolina. She has been a teacher, legal secretary, Red Cross volunteer and photographic assistant.

Caring for aged is first love

Ukrainian's work honored

Eugenia Pasternak was recently awarded life membership to the American Biographical Institute (ABI) of Raleigh, North Carolina.

Members have appeared in one or more of the institute's biographical reference publications.

The books include biographies of individuals who have made contributions to the areas of arts, science, education, religion and industry.

Mrs. Pasternak, 60, is currently the administrator of the Ivan Franko Home for the Aged, 767 Royal York Rd.

From the age of 14, Mrs. Pasternak taught kindergarten in the Ukraine during the summer holidays and this work led her to become principal of the Montessori Kindergarten in the Ukraine in 1938. She gained her diploma from Teachers' Training College and taught in various schools in her home town during the next few years.

From 1942 to 1944 she was director of social services and educator in Pidlassia, a province in the Ukraine, as well as being a volunteer for prisoners in German PoW camps. She also worked as a volunteer for the Red Cross Society.

In 1944, she married Eugene Pasternak, director of the Ukrainian relief committee. Mrs. Pasternak now resides on Humbercrest Blvd.

She was a student of philosophy at the Goethe University, Frankfurt, Germany and when she came to Canada in 1948, she studied at Shaw Business College, Toronto.

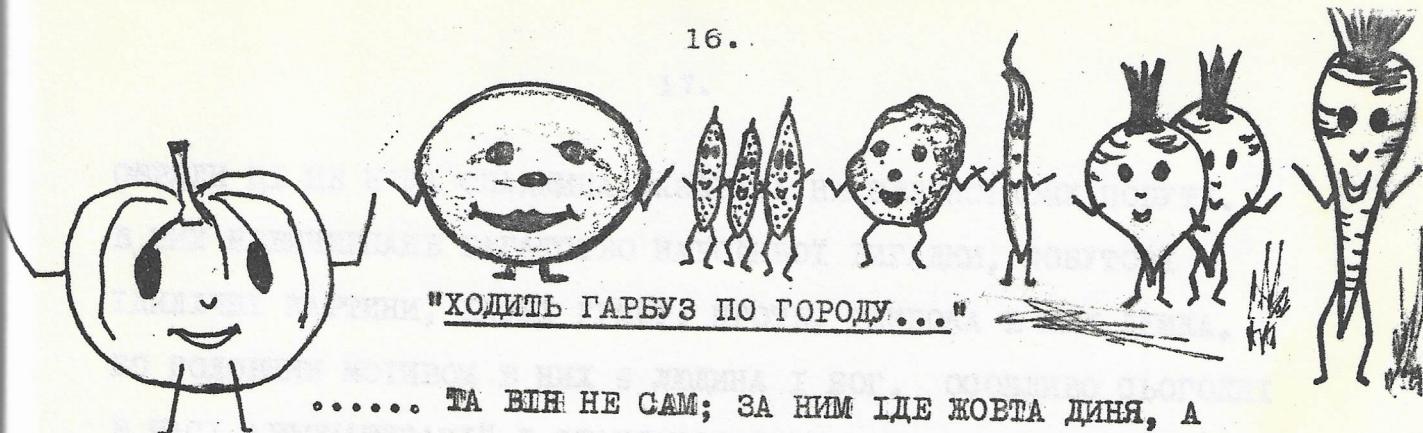
She said her interest turned from children to the elderly and when the Ukrainian Home for the Aged opened in Toronto in 1961, Mrs. Pasternak says she was ecstatic.

Mrs. Pasternak is a member of the Canadian Association on Gerontology and Gerontology Society of the USA, and six other associations of like merit.

Not contented to rest on her laurels, currently she is planning a new project for the Mississauga area.

"We want to establish three levels of care for seniors by building apartments for those who can cook and look after themselves. When this is no longer possible, then they can move to rooms if they are still ambulatory but no longer desire to cook."

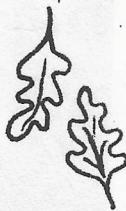

..... ТА ВІН НЕ САМ; ЗА НИМ ІДЕ ЖОВТА ДИНЯ, А
ДАЛІ ВСІ РОДИЧІ ГАРБУЗОВІ, ОГІРОЧКИ, БАРАБОЛЯ І ФАСОЛЯ, СИНИ
І ДОЧКИ, БУРЯКИ СВОЯКИ, І МОРКОВИЦЯ СЕСТРИЦЯ, ТА НА КІНЕЦЬ
СТАРИЙ БІБ, що задержав увесь рід." УСІ ТІ ПЛОДИ МАТЕРІ ЗЕМЛІ
ПРИВЕЗЕНІ з хутора-фарми у міссісага в "ДЕНЬ ПОДЯКИ" до панси-
ону ім. Івана Франка в Торонто і розмістились по столах накри-
тих килимами і квітами в їдалні. Почесне місце зайняв вели-
тень гарбуз і біля нього диня з підробленими людиноподібними
всміхненими обличчями /робота пані Я. ЧУМАК/. А здалеку за
ними неслась пісня женців, які зі серпами на рамені, хороводом
увійшли на залю, поклонились нашій газдині пані Евгенії Пастер-
нак, а мешканка пані Д. Телюк зложила подяку від нас сенаторів
за керування, іноді й фізичну допомогу при вирощуванні і пле-
канні усіх тих дарів природи, зокрема за дуже двайлику опіку
над пчолами в улиях, і подала вінок з колосся пшениці, вдекору-
вала китичкою штучної городини, і побажала здоров'я й щастя на
довгі і повні творчої праці літа, а всі присутні стоячи оплес-
ками подякували газдині за відзначення цього хліборобського
свята і заспівали хором "Многа літа".

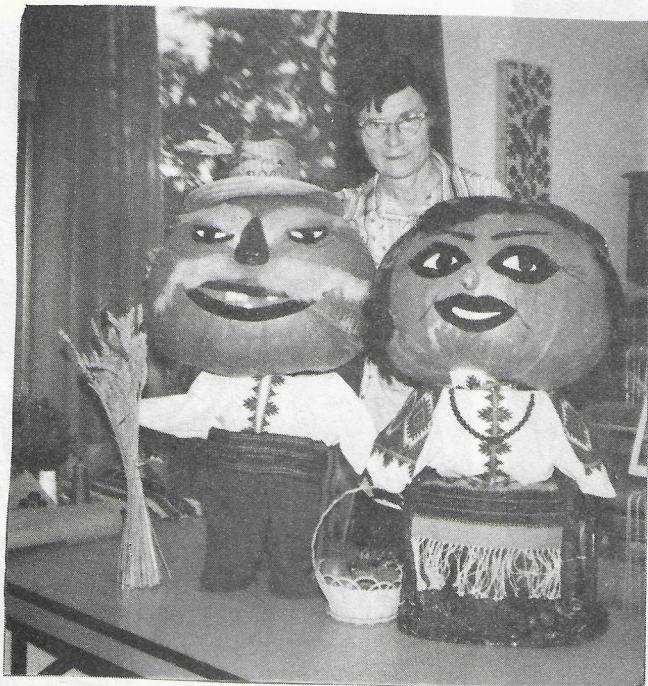
ПІСЛЯ ТОГО МЕШКАНКА М. ПАСТЕРНАКОВА ПОВЕЛА ПРИСУТНІХ
думкою у тисячеліття, де корінням своїм сягають наші народні
обряди від праисторичних часів почерез старокнязівський період,
козаччину, гетьманщину до новітнього відродження українського
народу. Згодом вони частинно влилися у християнські вірування.

ОБРЯДИ ЦІ ЦЕ НАША СПАДЩИНА БАЗОВАНА НА СЕЛЯНСЬКУМУ ПОБУТІ.
 В НИХ НЕВИЧЕРПАНЕ БАГАТСТВО НАРОДНЬОЇ ВИГАДКИ, ПОБУТОВІ
 ІДИЛІЧНІ КАРТИНИ, ІНОДІ ГУМОР; ПРОТЕ, ГЛИБОКА В НИХ ДУМКА,
 БО ГОЛОВНИМ МОТИВОМ В НИХ є ЛЮДИНА І БОГ. ОСОБЛИВО СЬОГОДНІ
 В ЧАСІ АВТОМАТИЗАЦІЇ І СТАНДАРТУ ЛЮДИНА ВІДЧУВАЄ ПОТРЕБУ
 ЧУТТЕВОГО СПРИЙМАННЯ ЖИТТЯ І ХОЧА МИ ТУТ ДАЛЕКО ВІД РІДНОГО
 КРАЮ, ВСЕ Ж В НАШИХ СЕРЦЯХ СТУКОТИТЬ ГРУДКА УКРАЇНСЬКОЇ
 ЗЕМЛІ. МИ НЕ МОЖЕМО БУТИ БАЙДУЖИМИ, НАПР. ДО РІЗДВА ХРИСТО-
 ВОГО; НІКОЛИ НЕ ЗАБУДЕМО СВЯТ-ВЕЧОРА, КОЛЯДНИКІВ ПІД ВІКНОМ,
 ЯЛИНКУ І ДІДУХА У КУТІ; СВЯЧЕННЯ ЙОРДАНСЬКОЇ ВОДИ, ЯКОЮ ХА-
 ЗЯЇН ВІДГАНЯЄ ВСЕ ЛИХО ЗІ СВОГО ОБІЙСТЯ; ВЕЛИКОДНЯ, ЯКИЙ
 ПОВ'ЯЗАНИЙ З ПОВОРОТОМ СОНЦЯ І ВЕСНИ ТА ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ,
 СВЯЧЕННЯ ПАСОК БІЛЯ ЦЕРКВИ, ЧУДОВИХ НАШИХ ПИСАНОК, ГАГЛЮК;
 МІСТИКОЮ НАВІЯНИХ ІГОР, ПІСЕНЬ, ВОРОЖІННЯ В НІЧ ПІД "ІВАНА
 КУПАЛА". ВСІ НАШІ ОБРЯДИ ПОВ'ЯЗАНИ З ПОРАМИ РОКУ, ТО НАЙ-
 БІЛЬШ КОЛЬОРІТНИМ ОБРЯДОМ В ЯКОМУ ПРИРОДА БЕРЕ ЖИВУ УЧАСТЬ
 є "ОБЖИНКИ". ОСІННІ КРАСВИДИ ТОДІ ЦІЛІ В ПОЛОНІ КРАСОК ВІД
 ТЕМНОЇ ЗЕЛЕНІ ДО ГАРЯЧЕ БАГРЯНИХ ВІДТІНКІВ ВИБЛІСКУЄ ЗОЛОТОМ
 ЛИСТЯ ДО СОНЦЯ І ТИХО ПАДЕ "МОВ ТОЙ ЗНЕЧЕВ'Я ВБИТИЙ ПТАХ",
 ВКРИВАЄ М'ЯКИМ КИЛИМОМ ЗЕМЛЮ, А ПІД ЧИСТОЮ БЛAKИТЮ НЕВА СНУ-
 ЕТЬСЯ ТОНІСІНЬКЕ ПАВУТИННЯ "БАБИНОГО ЛІТА" І НАЧЕ СРІБНИМ ПАРА-
 ШУТОМ СІДАЄ НА ОГОЛЕНІ ГАЛУЗЗЯ ДЕРЕВ; ЯК ВЕСЕЛО В САДІ ГУ-
 ПАЮТЬ ЗРІЛІ ЯБЛУКА, ДОВКОЛА ВСЕ ПАХНЕ СВІЖИМ МЕДОМ І ОСІН-
 НИМ ПОВІТРЯМ. МИ РАДІ, що можемо кожного року ВІДЗНАЧАТИ
 ОБЖИНКИ, ДЯКУВАТИ БОГУ ЗА ВРОЖАЙ, що значно полегшує
 БЮДЖЕТ НАШОЇ КУХНІ, бо маємо вірдового року свою городину
 та овочі.

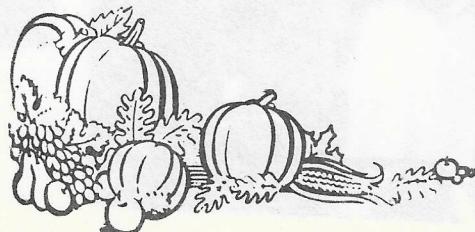

В ПРОГРАМІ БУЛО БАГАТО ОБРЯДОВИХ НАРОДНИХ І ЖАРТІВЛИВИХ ПІСЕНЬ, ЯКИМИ КЕРУВАЛА ПАНІ ВОЙТІВ. БУЛА ТЕЖ СМІХОВИНКА ГРИЦЯ ЗАЗУЛІ "ЄК М'Я ВЗЕЛИ ДО ШПИТАЛЮ", ЯКУ З АКТОРСЬКИМ ХИСТОМ ПРОЧИТАЛА ПАНІ Я. ЧУМАК. БУЛО БАГАТО СМІХУ І НАТЯКІВ ДО ЗМІСТУ НАМ З ДОСВІДУ ЗНАЙОМОГО ІНОДІ Й ПЕРЕЖИТОГО. В ЧАСІ ПРИЙНЯТТЯ ВАЖЛИВУ І РУХЛИВУ РОЛЮ МАЛА НАША ГАЗДИНЯ ВГОЩАЮЧИ НАС ЧАЄМ, КАВОЮ І ВИНОМ ТА РІЗНОРОДНИМ СОЛОДКИМ ПЕЧИВОМ. ПІД КІНЕЦЬ ВСІ ЗАСПІВАЛИ ВСІМ ВІДОМУ І АКТУАЛЬНУ ПІСОНЬКУ "ДЕ ЗГОДА В РОДИНІ ТАМ МИР І ТИШИНА!"

М. ПАСТЕРНАКОВА

Гарбузи--почесні гості "Свята Подяки"
/повище з своїм творцем, п. Я. Чумак/

СВЯТО ПОДЯКИ - ОБЖИНКИ
В ПАНСІОНІ

УСПІШНІСТЬ ХУТОРА ЗАВДЯЧУЄМО У ВЕЛИКІЙ МІРІ ДОБРОВОЛЬЦЯМ

УСПІХИ ХУТОРА І ПЕРЕРІВКА ХАРЧІВ З ХУТОРА НЕ БУЛИ Б
МОЖЛИВИМИ, ЯКЩО Б НЕ НАПОЛЕГЛИВА ПРАЦЯ ОСІВ, ЯКІ ДОЦІНЮТЬ КО-
НЕЧНУ ПОВ'ЯЗАНІСТЬ ПАНСІОНУ З ПРИРОДОЮ ТА ВСІМИ БЛАГАМИ, ЯКІ
НА ХУТОРІ ВИРОШУЄТЬСЯ ТА ПРИВОЗИТЬСЯ ДО ПАНСІОНУ. ВЕЛИКА ПРИ-
В'ЯЗАНІСТЬ НАЩАДКІВ-УКРАЇНЦІВ ДО ЗЕМЛІ СПОНУКУЄ ЇХ НЕ ТІЛЬКИ
ЛЮБУВАТИСЯ КРАСОЮ КВІТІВ, ДЕРЕВ, ТОЩО, АЛЕ ТАКОЖ ЗБЛИЗИТИСЯ ДО
ЗЕМЛІ ВИРОШУВАННЯМ ВСЬОГО НА ШО МИ СПРОМОЖНІ В НАШИХ СКРОМНИХ
ОБСТАВИНАХ.

ПОНИЖЧЕ ПОДАЄМО СПИСОК ОСІВ, ЯКІ В ОДИН ЧИ ДРУГИЙ
СПОСІБ ПРИЧИНИЛИСЯ ДО УСПІШНОСТІ ВИРОШУВАННЯ ТА ПЕРЕРІВКИ ПЛОДІВ
ХУТОРА, ЗА ШО НАЛЕЖИТЬСЯ ЇМ ШИРА ПОДЯКА ТА ЗАПРОШЕННЯ ДО ДАЛЬШОЇ
ПОМОЧІ.

АНДРУХІВ М.	ДАНИЛІШИН Д-Р М.	МАКСИМЕЦЬ М.
БАБІЧ О.	ДЕРЕХ К.	МАНЬКО І.
БІЛАК Д.	ДРУЛЬ А.	МАТУШ М.
БІЛАК П.	ДУХНИЧ Ф.	МИМА І.
ВАСИЛИШИН Е.	ЗАЛУЖНИЙ В.	МЛИНАРИК А.
ВІСОЦЬКА М.	ІВАНІВ М.	МОЛОДОВЕЦЬ Д-Р С.
ВІННИКІВ Д.	ІВАХІВ М.	МОСКАЛЬ А.
ГАВРИЛЮК Д.	КВАС М.	МУЗИКА М.
ГАДУНЯК Е.	КУЗЬМА С.	НАГІБАСР О.
ГІРНЯК М.	КУЛА М.	ОЗИМОК П.
ГЛІБОВИЧ К.	КОБЕЛЯК О.	ПАСТЕРНАК ІНЖ.Е.
ГНАТКІВСЬКА М.	КОЗІЙ Н.	ПАСТЕРНАКОВА М.
ГОРОДЕЦЬКА С.	ЛАЗОРЧИК Т.	ПІЛЬКІВ П-І
ГРАБ П.	ЛАПЧИНСЬКА М.	ПІЛЬКІВ Р.
ГУЦАЛ К.	ЛЕХНОВСЬКИЙ П.	ПІЛЬКІВ Т.
ГУЧИШИН М.	ЛУЦІК Г.	ПОГОРЕЦЬКА А.
ДАНИЛЕВИЧ О.	ЛЮБУНИЧ В.	ПОПАДЮК О.

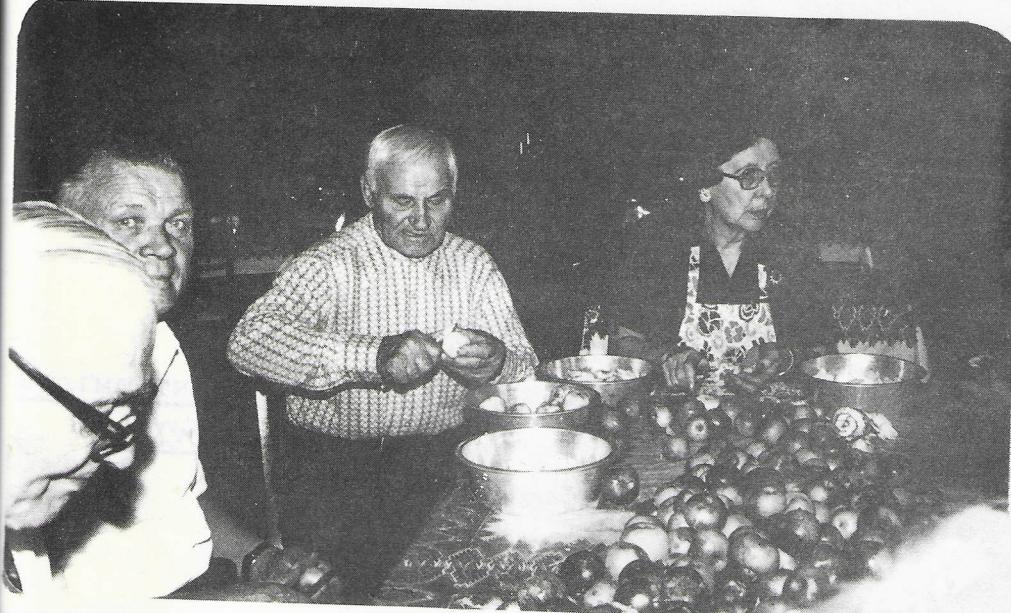
ПОТІЧНА А.
ПРОШАК Ю.
РАДЧЕНКО І.
РЕПЕНДА С.
РУДЕНСЬКА Д.
САХНО А.
СВИСТУН П.
СЛОБОДЯН А.

СОНИЧ В.
СОРОКА О.
СТАЛЬОНА Ю.
СТАСІВ Я.
СТЕФАНЯК К.
ТАРАЩУК В.
ТАРНАВСЬКИЙ І.
ТАЦІШИН А.

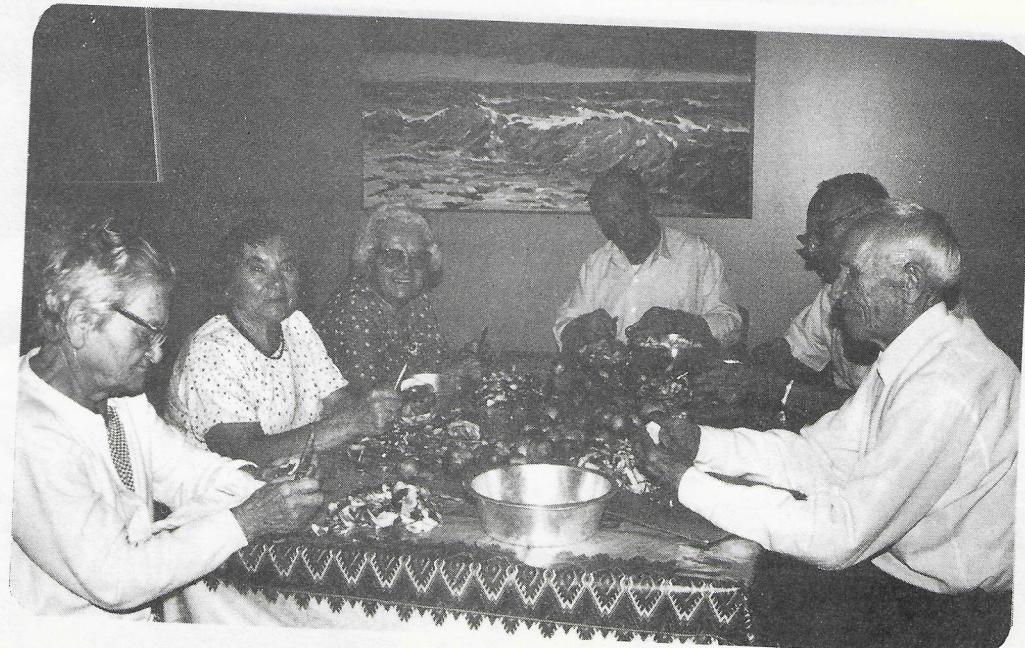
ТЕЛЮК Д.
ТКАЧУК М.
ХОТИНЕЦЬКА Г.
ЧУМАК Я.
ЮРЦАН К.
ЯНКОВСЬКА А.
ЯРУШЕВИЧ А.

ВСІМ ДОБРОВОЛЬЦЯМ ЩЕ РАЗ ЩИРЕ СПАСИБІ!

АДМІНІСТРАЦІЯ ПАНСІОНУ

Мешканці Пансіону
помагають при чи-
щенняю яблук з хутора

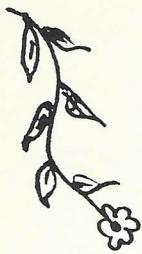

Гарбузи-велетні

Фрагменти з праці
на Хуторі

Фрагменти з Хутора

Пансіону

Перероблені і
свіжі плоди
Хутора

ЖИТТЯ-БУТТЯ МЕШКАНЦІВ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

В КРАЮ МИРУ І СПОКОЮ,
КОТРИЙ БУВ НАМ ЧУЖИНОЮ,
ДЕ ГОРНУЛИСЬ ВСІ ЧУЖИНЦІ,
ЗНАЙШЛИ ПРИЮТ Й УКРАЇНЦІ.

МИРНО ЖИЛИ, ПРАЦЮВАЛИ,
ВІКУ ХІЛОГО ДІЖДАЛИ.
ПАНІ ПАСТЕРНАК ПОДБАЛА -
ТА ПАНСІОН ЇМ ЗБУДУВАЛА...

І МЕШКАНЦІ В ЦІМ ПАНСІОНІ
ЖИЮТЬ, ЯК У ВЛАСНИМ ДОМІ,
ЗАВЖДИ ВИМИТИ ЧИСТЕНЬКО
І ОДЯГНЕНІ ГАРНЕНЬКО.

ЖИЮТЬ В МИРІ І СПОКОЮ,
НЕ СВАРЯТЬСЯ МІЖ СОБОЮ;
А ЯК СУПЕРЕЧКИ ВИНИКАЮТЬ,
ТО ВОНИ ДОВГО НЕ ТРИВАЮТЬ.

А ЩОБИ ЇМ НЕ СКУЧАТИ,
ЛЮБЛЯТЬ ЧИМ-ТО СЯ ЗАЙНЯТИ.
ОДНІ ШИЮТЬ, ВИШИВАЮТЬ,
ІНШІ В ШАХІ, БІНГО ГРАЮТЬ.

А ДЕЯКІ ТАК, ДЛЯ ПРОБИ,
РОБЛЯТЬ КЕРАМІЧНІ ЩЕ ВИРОБИ.
В ПІСТ ВЕЛИКИЙ ЗАЛЮБКІ
МАЛЮЮТЬ ЧУДНІ ПИСАНКИ.

ІНШІ НЕНАЧЕ РАЗОМ З ВЕРХОВИНИ
ТКАЮТЬ КРАЙКИ І КИЛИМИ,
КИЛИМИ Й КРАЙКИ ГАРНО ТКАЮТЬ
ТАК, що на них попит мають.

І ТОГО НЕ ЗАБУВАЮТЬ -
ЧАСТО В КУХНІ ПОМАГАЮТЬ,
ПИРОГИ РОБЛЯТЬ З БАРАБОЛІ,
ЧИСТЬЯ ЯБЛУКА Й ФАСОЛІ.

А ТАКОЖ ЇМ НЕ В ДОГАНУ:
ЛЮБЛЯТЬ ЙТИ ДО РЕСТОРАНУ;
ТАМ СПІВИ, ТАНЦІ І МУЗИКА -
МОВ ЗАБАВА НЕВЕЛИКА.

І КУЛЬТУРНО-ОСВІТНИЙ ГУРТОК МАЮТЬ,
РІЗНІ ТЕМИ ТАМ РОЗГЛЯДАЮТЬ.
ПАНІ М. ПРОФЕСОРОВА
ДО ТИХ ПОСЛУГ ЗАВЖДИ ГОТОВА,
ЯК КЕРІВНИК КУЛЬТУРНО-ОСВІТНОЇ РОБОТИ
БЕРЕ НА СЕБЕ УСІ ТІ ТУРБОТИ.

